

אמר רבי אבא, לא סיים בוצינה קדישא למיימר חיים,
עד דאשתחכו מלאי, ואנא כתבענא, סברנא
למכתב טפי, ולא שמעננא. ולא זקיפנא רישא, דגהורה
הוה סגי, ולא הוה יכילנא לאסתפלא. איה כי
אודעוזננא, שמעננא קלא דקاري ואמר (משליג) ארך ימים
ושנות חיים וגוו. שמעננא קלא אחרא, (תהלים בא) חיים
שאל מפק וגוו.

כל ההוא יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה
מאן דמיטי לגביה, דלא יכilio דגהורה ואsha הוה
בסוחרניתה. כל ההוא יומא נפילנא על ארעה, וגעינה.
בתר דאויל אשא, חמינה לבוצינה קדישא קדש
הקדושים, דאסטלך מן עלמא, אתעטף שכיב על
ימיניה, ואגפו חיכין.

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידיינו ונשיק לון, ואנא
לחיכינה עפרא דתחות רגלי. בעז חבריא למכבי,
ולא יכilio למלא. שארו חבריא ברכיה, ורבי אלעזר
בריה נפיל תלת זמנים, ולא יכיל למפתח פומיה. לתר
פתח ואמר, אבא אבא. תלת הוו, חד אתחרו. השטא
תגונד חייתה, צפראן טאסין, משתקען בנוקבאן דימה
רבא, לחבריא כלחו שתין דמא.

קם רבי חייא על רגלי ואמר, עד השטא בוצינה

קָדִישָׁא מִסְתַּכֵּל (ס"א משותף) עַלּוֹ. הַשְׁתָּא לֹא הוּא עֲדֹן,
אֶלָּא לְאַשְׁתָּדָלָא בִּקְרִיה. קַמְּ רַבִּי אֶלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא,
גַּטְלוּ לֵיהּ בְּטִיקָרָא דְּסִיקָּלָא, מֵאַנְּ חַמָּא (ס"א ערעוֹרָא וְעַרְבוּבִיא)
עַרְבוּבִיא דְּחַבְּרִיִּא, וְכָל בִּיתָא הַוָּה סְלִיק רִיחַין סְלִיק
בֵּיהּ בְּפּוּרִיִּיה, וְלֹא אַשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ, אֶלָּא רַבִּי אֶלְעֹזֶר וְרַבִּי
אָבָא.

אַתָּה טְרִיקִין, וּמְאַרְיִ טְרִיסִין דְּכָפֵר צְפָרִי וְטְרִדָּן בְּהָו (ס"א
דְּצְפָרִי וְטְרִדָּא וְהָו) בְּנֵי מְרוֹגְנִיא, צְוֹחִין בְּקַטְרִין, דְּחַשְׁיבּוּ
דְּלָא יַתְקַבֵּר תִּמְןָן. בְּתַר דְּגַפְקָ פּוּרִיִּא, הַוָּה סְלִיק בְּאוּרִיא.
וְאַשְׁא הַוָּה לְהִיט קְמִיה, שְׁמַעוּ קְלָא, עֲולָו וְאַתָּה,
וְאַתְּכַנֵּשׁוּ לְהַילּוֹלָא דְּרַבִּי שְׁמַעַן, (ישעה נז) יִבָּא שְׁלֹום
יְבֹוחוּ עַל מְשֻׁבּוֹתָם.

כִּד עַל לְמַעַרְתָּא שְׁמַעוּ קְלָא בְּמַעַרְתָּא, זֶה הָאִיש
מְרַעִישׁ הָאָרֶץ מְרַגְּיוּ מְמִלְכוֹת, כַּמָּה פְּטָרִין בְּרַקְיעָא
מְשֻׁתְּכַכְּין (ס"א וְלֹא מְשֻׁתְּכַחֵן) בְּיוֹמָא דִין בְּגִינָה, דְּגָא רַבִּי
שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, דְּמְאַרְיִה מְשֻׁתְּבָח בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא. זֶפְּאָה
חוֹלְקִיהּ לְעַיְלָא וְתַתָּא. כַּמָּה גְּנִיזָן עַלְאַיִן מְסֻתְּמָרָן לִיהּ,
עַלְיהּ אַתְּמָר (דְּנִיאָל יב) וְאַתָּה לְךָ לְקֹץ וְתַבּוּח וְתַעֲמוֹד
לְגֹרְלָךְ לְקֹץ הַיְמִין.

עַד בָּאָן הָאָדָרָא קָדִישָׁא זֹוטָא

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, כַּמָּה חֲבִיבֵין יִשְׂרָאֵל קָדְשָׁא בְּרוּךְ הָנוּ, **בְּקָדְמִיתָא קָרָא לוֹן גּוֹי קָדוֹשׁ, דְכַתִּיב,** (דברים י) **כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתָּה וְגּוֹי.** **לְבַתֵּר קָרָא לוֹן קָדֵשׁ, דְכַתִּיב,** (ירמיה ב) **קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיִּי רִאשִׁית** (ד"ר רצ"ז ע"א) **תְּבוֹאָתָה.** מָה **בֵּין הָאֵי לְהָאֵי.** אָמָר רַבִּי אָבָא, **קָדֵשׁ עַלְּאָה מְפֻלָּא, דְהַכִּי** תְּגִינָן, **כִּד אַתְּחַבְּרָן בְּלָהּוּ קָדוֹשִׁי בְּחַדָּא, אַקְרָיוֹן קָדוֹשׁ.** **וּבְלָהּוּ סְלָקִין וּמְתַבְּגִשִּׁין לְהַהְוָא אַתָּר עַלְּאָה, דְאַקְרָי** **קָדֵשׁ.**

וּבְגִינַן כְּךָ קְ' קְ' קְ' (קדוש קדוש קדוש), **קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל אַתְּעַבֵּיד** **מְנִיחָה.** **וּבְגִינַן דִּיְשְׂרָאֵל בְּתִלְתָּה דְּרָגִין מְתַעַּטְרָן,** **כִּד** **אַתְּחַבְּרָן בְּחַדָּא, אַקְרָיוֹן קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיִּי, דְאַיהִי** **רִאשִׁית.** **וְהָא אָוְקִימְנָא** **תְּבוֹאָתָה, בְּהִ'א.** **כָּל אָוְכְלִיו** **יִאָשְׁמוּ, מָאִי כָּל אָוְכְלִיו יִאָשְׁמוּ.** אָמָר רַבִּי אָבָא, **הָא** **אָתְּמָר,** **דְכַתִּיב,** (ויקרא כב) **וְאִישׁ כִּי יִאָכֵל קָדֵשׁ בְּשַׁגָּגָה.** **וְכַתִּיב** (שם) **וְכָל זָר לְאָ יִאָכֵל קָדֵשׁ, וּיִשְׂרָאֵל אַקְרָיוֹן קָדֵשׁ,** **בְּגִינַן כְּךָ כָּל אָוְכְלִיו יִאָשְׁמוּ.**

אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, שִׁירוֹתָא וּסְיוּמָא דְכָלָא, **אַתְּבָלִיל** **בְקָדֵשׁ.** (ס"א א) **וְחֲכָמָה עַלְּאָה קָדֵשׁ אַקְרָי,** **וּכְדָבָר נְהִיר** **דָא חֲכָמָה עַלְּאָה,** **חֲכָמָה דְשַׁלְמָה נְהִיר.** **כַּמָּה דְכַתִּיב,** (מלכים א ח) **וְתַרְבָּ חֲכָמָת שַׁלְמָה,** **דְקִיִּמָא סִיחָרָא** **בְאַשְׁלִימָוֹתָא.** **וְהָא אָוְקִימְנָא.** **וּכְדָבָר נְרָכָא מִיסּוֹד,** **הַכִּי**

קָרִין לְה קָדֵשׁ, דָא יה אֲבָהָיר בְּשָׁלִימָו. וּכְדֹלְא אֲתַבְּהָרָא
מִתַּעַטְרָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא, קָרִין לְה רִוִתְה קָדֵשׁ, וּלְאָ
אֲתַקְרִי קָדֵשׁ בְּהַהְוָא דְלֻעִילָא. וּכְדֹלְא מִתְבְּרָכָא מַהְאִי יִסּוֹד,
וַיְנַקְא לְכָל אַיִּנוֹ דְלִתְתָּא, אֲתַקְרִי אָם, בְּהַהְיָא דְלֻעִילָא.
וְקָרִין לְיה קָדְשִׁים. וּכְדַיְן קָרִין לְיה קָדֵשׁ תְּקָדְשִׁים,
דְבִיה בָּלָה דְכִתְיבָ, (שיר השירים ד) אַתִּי מַלְבָנָנוּ בָלָה וְגוֹ. מַאי
לְבָנָנוּ. דָא עַדּוֹ, דָא תַּלְבֵן מִכְלָסְטְרִין. וְעַדּוֹ הָא יִדּוּעָ
לְגַבְיִ חֶבְרִיא.

תָּאָנָא, כתיב כי שם יי' אֲקָרָא, מַאי כי שם יי' אֲקָרָא.
אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָא כתיב הָבוּ גּוֹדֵל לְאֱלֹהִינוּ.
אמֵר רַבִּי אָבָא, הָבוּ גּוֹדֵל, דָא גְדוֹלָה, הַצּוֹר תְּמִימִים
פְעָלוֹ, דָא גְבוֹרָה. כי כל דְרַכְיוֹ מִשְׁפָט, דָא תִּפְאָרָת. אל
אִמּוֹנָה, דָא נִצָּח. וְאֵין עַוְלָה, דָא הוֹד. צְדִיק, דָא יִסּוֹד.
וַיִּשְׂרֵךְ, דָא צְדָקָה. הָוָא כֵלָא שָׁמָא קְדִישָׁא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, וּבְגִינַן כֵה כי שם יי' אֲקָרָא.

אמֵר רַבִּי יוֹסֵי, שם יי' מִמְשָׁה. וּמִשָּׁה בְּהַהְיָא שְׁעַתָּא גָלִי
לְהָוָה לְיִשְׂרָאֵל. דְכִתְיבָ, (דברים לא) בֵן מֵאָה וּשָׁרִים
שָׁנָה אָנְכִי הַיּוֹם וְגוֹ. מִכְאָן אוֹלִיפְנָא, הַהְוָא זָפָא
דְחַכְמָתָא עַלְאָה בֵיהָ, כַד מַטִּי יוֹמָא לְאַסְתָּלָקָא מַעַלְמָא,
בְעֵי לְגַלְאָה הַהְיָא חַכְמָתָא, לְאַיִּנוֹ דִי רִוִתְה קְדִישָׁא
בִּינְיִיחְוָג. מַגְלָן. מִמְשָׁה. דְכִתְיבָ בֵן מֵאָה וּשָׁרִים שָׁנָה

אנכי הַיּוֹם. וכתיב, (שם) ועתה כתבו לכם את השירה
הנאת וגוו'.

ואם לאו, עליה כתיב, (משל ג') אל תמנע טוב מבעליך.
במה דעת אמר, (משל ד') כי לך טוב נתתי לכם וגוו'.
(משל ג') בהיות לאל ידק לעשות. עד לא תשタルק מן
עלמא, ולא אתיhib לך רשותא לגלאה.

אמר רבי חייא, הא קרא אוליפנא מנינה חכמתא
עלאה, והכי הוא. אבל סיפיה דקרא, מקשר
קשרא דמיה מגנותא, במא דכתיב הוא. במה דעת אמר,
צדיק וישראל הוא. כלומר הוא כלל. הוא חד כלל פרודא.
דאויימה כלל הגי סגיאין איינן, חזר ואמר הוא, כללו
סלקין ומתקשרון ומתחדז בחד. וכלא, הוא היה, והוא
הוא, והוא יהא. והוא חד. בריך שםיה לעלם ולעלמי
עלמיין. (על) עד כז מתקטרין מלין, ומתחדין מלין
קדישין, דשמא דקדושא בריך הוא.

זפה חילקייה מאן דקרי למלכא, ויברע למקרי בדקא
יאות. ואילavo קרי ולא ידע למאן קרי, אתרחיק
קדושא בריך הוא מביה, דכתיב, (תהלים קמה) קרוב יי' לכל
קוראיו וגוו'. קרוב יי' לכל קוראיו, למאן קרוב. חזר
ואמר, לכל אשר יקראו בו באמת, וכי אית מאן דקרי
לייה בשקרא. אמר רביABA אין, ההוא מאן דקרי ולא

ידע למן דקורי. מгалן. דכתיב לכל אשר יקראהו באמת. מי באמת. בחותמא בגושפנקא דמלכא, זה הוא שלימו דכלא. הדא הוא דכתיב, (מיכח ז) תנן אמרת ליעקב חסד לאברהם. ובגין לך לכל אשר יקראהו באמת בתיב. זפה חילקה דמן דעה, ובפק למנדע ארחות דקדשא בריך הוא. ועל דא כתיב, (משליד) ואראח צדיקים באור נוגה וגוי. וכ כתיב (ישועה ס) ועמדו כלם צדיקים וגוי. תניא אמר רבי יצחק, כל הגוי תקונין, וכל הגוי מלא, למחדלי חקלא את מסרנו. ותגנון, חייבין כביבול עבדין פגימותא לעילא. מי פגימותא. כמה דכתיב, שחת לו לא בניו (דף רצ"ז ע"ב) מומם דהא כל הגוי תקונין לא משתחתי פדקא יאות. כתוב אחד אומר, (ישועה ט) וילבש צדקה פשרין, וכ כתוב אחד אומר (שם) וילבש בגדי נקם תלבושת. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה, בזמנה דישראל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגוי.

אמר רבי יוסי מי פגימותא. כמה דתגנון, דאבחן לא מסתפקין (ס"א מסתפקן) לא תברכא מה הוא שקיין דנהלא. כל שכן בגין. כמה דעת אמר, שחת לו לא בניו מומם. מי לו לא תרי זמני. אלא חד לעילא, וחד לחתא.

והיינו דאמר רבי שמעון, כל זמנה דחייביא סגייאו

בעלמא, כביכול שמא קדיישא לא מתברך בעלמא. וכל זמגנא דחיביא לא סגייאו בעלמא, שמא קדיישא מתברך בעלמא. הדא הוा דכתיב, (תהלים כד) יתמו חטאיהם וגוי, ברבי נפשי את יי' הלויה. אמר רבי אבא, מקרא זה ממש הוा, דכתיב שחית לו לא בניו מומם. מאן גרים לחבלותא דא. דור עקש ופתلتול, בגין דאינון חייביא ודרא אשתחה הבי.

בגין כה בתיר דאמר משה כל הגי מלין, ואדבר שמא קדיישא בדקה יאות, אמר ודא צדיק ויישר הוा, מלאה בתקוניה. אבל שחית לו לא בניו מומם. Mai טעםא הבי. משום דאינון דור עקש ופתلتול. אמר רבי יהודה, לו לא, כלומר לגרמייה עבדין דא חייבין, דגרמיין לאסתלקא ברכאן מעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והבי הוा. מה כתיב בתיריה. הלי' תגמלו זאת, לשלא גמול דא לקודשא בריך הוा, על כל אינון טבאן גרים לה, ועבד לקבלה.

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגוי. זפאיין אינון ישראל, על כל עמאין עובדי כוכבים ומזרות, דאף על גב דארגייז קמי מאיריהון, קודשא בריך הוा לא בעי לשבקא לוז. דבכל אחר דגלי בגין עממיא, קודשא בריך הוा עמהון

בגלוֹתָא. הְذֹא הוּא דְכִתִּיב וְאֵף גַם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בָּאָרֶץ אֲוַיְבֵיכֶם וְגוּ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, וְאֵף גַם זֹאת בְּהִיּוֹתָם.

**תֵּא חֹנוּ, כַּמָּה חַבִּיבָתָא דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבְּיהַן
דִּיְשָׂרַעַל, דָּאָפַע עַל גַּב דְגַרְמַיַּן לְמַגְלִי בִּינִי עַמְמִיאַ,
שְׁכִינַתָּא לֹא אַתְּעִדִּיאַת מְגַהֵּן לְעַלְמַיִּן. דְלֹא תִּמְאַ
דְּאַיְנוּן בְּלַחְוִדְיָהוּ בְּגָלוֹתָא מְשֻׁתְּבָחִין. אַלְאָ וְאֵף גַם זֹאת
עַמְהַוּן מְשֻׁתְּבָחִין. הְذֹא הוּא דְכִתִּיב וְאֵף גַם זֹאת בְּהִיּוֹתָם
בָּאָרֶץ אֲוַיְבֵיכֶם וְגוּ.**

**לְמַלְכָא דָאָרְגִּיוּן עַל בְּרִיהַ, גַּזֵּר עַלְיהָ עַוְנָשָׁא לְאַתְּרַחַקָּא
מְנִיהַ, וְלִמְיוֹלָא לְאָרְעָא רְחִיקָא. שְׁמַעַה
מְטַרוֹנִיתָא וְאִמְרָה, הַוְאֵיל וּבְרִי אַזְיל לְאָרְעָא רְחִיקָא,
וְשִׁידֵּי לְיִהְיָה מַלְכָא מִהִכְלִילָה, אַנְאָ לֹא אַשְׁבּוֹק לִיהְ, אוּ
תְּרוּנוֹנָא כְּחַדָּא נִתְוֹב לְהִכְלָא דְמַלְכָא אוּ תְּרוּנוֹנָא כְּחַדָּא
נִתְיִב בְּאָרְעָא אַחֲרָא. לְזָמְנִין, פְּקִיד מַלְכָא עַל
מְטַרוֹנִיתָא, לֹא אַשְׁפְּחָה. דְּתוּתָא אַזְלָת עַם בְּרִיהַ, אָמַר,
הַוְאֵיל וּמְטַרוֹנִיתָא תִּמְןָן, תְּרוּוֹיִיהוּ יִתְוֹבוֹן.**

**וּבְזָמְנָא דְפְקִיד קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמְטַרוֹנִיתָא, פְקִיד
לְהַבְּקָדְמִיתָא, וּבְגִינָה פְקִיד לְבָנוֹי. הְذֹא הוּא
דְכִתִּיב, (שמות 1) וְגַם אֲנִי שְׁמַעַתִּי אֶת נָאָקָת בְּנִי יִשְׂרָאֵל
וְגוּ. מְאֵן גָּרִים דְּאָנָא שְׁמַעַנָּא עַקְתָּהּוֹן. כְּבִיכָּול,**

מטרוגניתא. דCKERנָא לְהָ. הַדָּא הוּא דכְתִיב, (שמות ז) וְאַזְכֹּר
את בריתך. וככיתיב (שמות ב) וַיַּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכֵד
קָדוֹשָׁא בָּרִיךְ הוּא יְהִדר לִישְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא, מָה כְתִיב.
(דברים ל) וְשָׁב ייְהִי אֱלֹהִיךְ אֶת שְׁבוּתֶךָ וַרְחַמָּה, דָא
מטרוגניתא. וְעוֹד כְתִיב, (תהלים פה) רָצִית ייְהִי אֶרְצָךְ שְׁבַת
שְׁבוֹת יַעֲקֹב.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, הַלִּי תְגַמְלוּ זֹאת, בְּגַין דָא תָוֹן דָוֶר
עֲקֵשׁ וְפִתְלָתוֹל, אֲתוֹן תְוִיתָוֹן גְּרָמִין דְתָגֵלִי זֹאת
בְגָלוּתָא. הַלִּי תְגַמְלוּ זֹאת. דָא הוּא גָמִיל דְעַבֵּיד
עַמְכוֹן, בְכָל אִינְבוֹן בְּיְמֹסִין דְמִצְרָיִם, בְכָל אִינְבוֹן אֲתוֹן
דְעַבֵּד לְכוֹ, דָא הוּא גָמִיל דָא תָוֹן שְׁלָמִין לְהָאֵי זֹאת. מְאַן
גָרָם לְכוֹן דָא. בְּגַין דָא תָוֹן עַם נְבָל וְלֹא חָכָם, וְלֹא
מִסְתְּכָלֵין בְכָל אִינְבוֹן טְבַנְןָ דְעַבֵּד לְכוֹ עַד הַשְׁתָּא.

הַלִּי תְגַמְלוּ זֹאת, דָא שְׁכִינָתָא. וְהָא אָזְקִימְנָא מְלִיאִי,
דְתָגִיבָן, הַיָּא דְבָהָבְרָאִם, (בראשית ב) זְעִירָא. הַיָּא
דְבָהָלִי רְבָרְבָא. וְהָא אָתְמָר דְתָגִיבָא, אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה,
הַיָּא דְבָכָל אַתְרָ קָדוֹשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְאַקְרֵי אִם. וְתַרְיִ
עַלְמָיִן בִּינָה, דכְתִיב, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.
וְהָא תָגִיבָן בְּרוֹזָא דְקָרָא, (במדבר כח) בְשָׁמָן כְתִית רְבִיעִית
הַהִינְן.

תָגִיבָא רַבִּי יְהוּדָה אָוּמָר, בְכָמָה אַתְרִי אַסְתְּכָלֵנָא,

קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲעֵדִי (דף רח"צ ע"א) **רְחוּמָוֹתָא מְפִיהָיו** דִּישָׂרָאֵל, דִּבְכָּל אֶתֶּר דְּאִיבָּנוֹ, קֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא בַּיּוֹנִיהָן. דְּכַתִּיב, (ויקרא כו) לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גֻּלְתִּים לְכָלֹותָם לְהַפֵּר בְּרִיתֵיכֶם. דִּיְקָא אַתֶּם, בַּיּוֹנִיהָן עַמְּהֹן לֹא אֲעֵדִי מְפִיהָיו לְעַלְמִין.

רְבִי יִצְחָק הָוָה אָזִיל בָּאֲרָחָא, וְפָגַע בֵּיהַ רְבִי חַיִּיא, אָמַר לִיהְיָה חַמִּינָא (לה) בְּאַנְפָה, דְּהָא בְּמַדּוֹרָא דְּשִׁבְינוֹתָא מַדּוֹרָךְ. מַאי כַּתִּיב. (שמות ג) וְאַרְד לְהַצִּילוּ מִיד מִצְרִים. וְאַרְד מִבְּעִי לִיהְיָה. וְאַרְד בְּקָדְמִיתָא. אִימָתִי. כַּד נַחַת יַעֲקֹב לְמִצְרִים. וְלֹמַה. לְהַצִּילוּ מִיד מִצְרִים. דָּא לְמַלְאָא לֹא הָוָה בַּיּוֹנִיהָן, לֹא יְכַלֵּין לְמַסְבֵּל גָּלוֹתָא. פָּמָה דָּאָת אָמַר (תהלים צא) עַמוֹּ אָנְכִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאַכְבְּדָהוּ.

אָמַר לִיהְיָה, וְדָאִי בְּכָל אֶתֶּר דִּישָׂרָאֵל שְׁרִין, קֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא בַּיּוֹנִיהָן. וְכָל אֶתֶּר דְּחַפִּימִי דָּרָא אָזִילָן, קֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא אָזִיל עַמְּהֹן, דְּכַתִּיב, (שם) כִּי מְלָאכָיו יָצֹה לְךָ וְגַוּ. מְנַלֵּן דְּכַתִּיב, (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְפָּו וְגַוּ, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פָּאֵשֶׁר רָאָם מַחְנָה אֱלֹהִים זֶה. הַשְׁתָּא נְשַׁתְּתָהּ כְּחָדָא, וְנִזְוִיל בָּאֲרָחָא, דְּהָא יַדְעַנָּא דְּלָאֶתֶּר חַד אָזִילָן, לְקַבְּלָא אַנְפּוֹי דְּשִׁבְינוֹתָא. אָמַר לִיהְיָה, וְדָאִי. אָמַר רְבִי יִצְחָק, תְּגִיבָּן, שְׁלוֹחִי מְצֹהָה אַיִּנָּן בַּיּוֹקִין, לֹא בְּהַלִּיכָתָן וְלֹא בְּחַזְרָתָן. וְאַגְּנָן לְאַתְּחֹזָה קְמִי קֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא אָזִילָן, וְלֹא דְּחִילָנָא.

עד דְּהֹו אֶזְלִי, אָמֵר רַבִּי חִיא, כְּתִיב (בראשית ב) אֱלֹה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם, לֹאכְלָלָא קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לֹאכְלָלָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֹל מַה
דְּלִתְתָּא, אַיְנוֹ אֲקָרוֹן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מַנִּיחָה.

אָמֵר לֵיה אֵי הַכִּי מַהוּ בְּהַבָּרָאָם, וְאָתָמֵר בָּהּ בְּרָאָם.
אָמֵר לֵיה כֵּלָא חַד מַלְהָ, פְּדַ שָׁמַיִם אַתְּחָבָרִי, הָאִ
הּ אֲפִיקָת תּוֹלְדוֹת, וְאַיְנוֹ אֲקָרוֹן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ. אָמֵר לֵיה אֵי הַכִּי, בִּמְאי אָזְקִימָנָא בָּהּ בְּרָאָם,
בְּאָבָרָהָם. אָמֵר לֵיה כֵּלָא חַד מַלְהָ הוּא, בְּאָבָרָהָם, הַיְינוּ
הַשָּׁמַיִם, דְּמַתְּמַן שְׂרִין לְאַתְּפִשְׁטָא. בָּהּ בְּרָאָם, הַיְינוּ
וְהָאָרֶץ, וְכֵלָא חַד מַלְהָ.

אָמֵר לֵיה, וְדָאִ הַכִּי הוּא, וְהָא אָזְקִימָנָא, דְּכִתִּיב, אֱלֹה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְתַגִּיבָנָן, הַעוֹלָם הַזֶּה נִבְרָא
בָּהּ, דְּכִתִּיב בְּהַבָּרָאָם. וְהַעוֹלָם הַבָּא, נִבְרָא בָּיִ, דְּכִתִּיב,
(בראשית ב) וְנִגְהָר יַוְצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. לֹאכְלָלָא
הַשָּׁמַיִם. אֶת הַגָּן, לֹאכְלָלָא אֶת הָאָרֶץ.

וְהָא אָזְקִימָנָא, דְּכִתִּיב, (שיר השירים ד) מַעַן גַּפִּים, דָא הִיא
הַשָּׁמַיִם, בָּאָר מִים חַיִים, דְּכִתִּיב, (בראשית כז) וַיַּכְרֹז
שֶׁם עֲבָדִי יַצְחַק בָּאָר, דְּכִתִּיב (שם) וַיַּעֲתַק מִשְׁם וַיַּחֲפֹר
בָּאָר אַחֲרַת וְגוּ. וְנוֹזְלִין מִן לְבָנָן, דְּאַיְנוֹ מִתְעַטְּרִין
לְעַילָּא, וְסַלְקִין בְּרִישָׁא דְמַלְפָא. דְּכִתִּיב, (תהלים קח) כִּי
גָדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חַסְדָּה.

מן לבנון, מטהן בפקין לבינה. ונגיד ואתמשך לכל צוין, עד בגדיין איבון מבועין, ובחתין לאתכבשא לאתר דאקר ימָא רבא. דכתיב, (קהלת א) כל הבחלים הולכים אל הים וגוו. ובתיב, (ישעה נא) הביטו אל צור חיאבתם וגוו. לברר כתיב, (שיר השירים ד) גן בעול אחותי כליה וגוו. ומפאן, נפיקו תולדות לכלא. דכתיב, בהבראם, בה בראם ממש, באברם. אמר רבי יצחק, ואפילו ביעקב ממש. וכלא חד מלאה.

אמר רבי יצחק, פד אָנוּ יַתְבִּין לְקַמִּיה דָרְבֵּי שְׁמֻעוֹן, כלל אֶתְמָר קַמִּיה בְּאַתְגָּלִיא, וְלֹא אֶצְטְרִיכָּנָא לְכָל הָאֵי. אמר ליה, לאו רבי שמעון כשר בני נשא, דכלחו קמיה, כשר גבאי לulumi משה. עד דהו אזייל, אמר רבי חייא, כתיב, (ישעה מט) התשכה אשה עולה מרחים בן בטפה וגוו. האי קרא אוקמה, והכא מא קא מיר. אמר רבי יצחק, אי בקטורה דחבריא, סמייכא לא אסמכנא, אבן מה גימא.

אמר ליה, דהא קלא דרמייא חד, שמענא יומא חד, פד הוּא אַזְיָלָנָא בָּאֲרָחָא, וְלֹא יַדְעָנָא מָאֵן אמר, ולא יַדְעָנָא מלה. ותא חזי, ז' יומין הו דחלישנא על דא, ולא טעימנא מדוי. והשתא אזלנא לגביה דבווצינא קדיישא, דליימא לי דילמא אדכר. אמר

לייה, דילמא ההוא יומא דהוה איזיל רבינו אלעזר לגביה
דחמי, וההנא יומא איזילגא עמייה, והא אדכרא מלה.
תא חזי, הבי אמר רבינו אלעזר משמיה דאבוי, אמרו
ישראל קמי קודשא בריך הוא, מיומא דנפלנא
בגלוֹתָא, קודשא בריך הוא שביבק לוֹ בגלוֹתָא, ואנשי
לוֹ. הדא הוא דכתיב, (ישעה מט) ותאמר ציון עוזبني יי' ויי'
שבחני. אמרה שכינתא, התשכה אשה עליה, וכי
ישראל דאקרין בגין, כמה דעת אמר, (דברים יד) בגיןם אתם
לי' אלהיכם. מרחים בן (דף רח"צ ע"ב) בטנה, כמה דעת אמר,
(ירמיה ב) ואני בטעתיך שורק כליה זרע אמת. גם אלה
תשכחנה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ.
ואנכי לא אשכחך, מכאן, קודשא בריך הוא לא שביק
לון לישראל לעלמיין.

תו אמר, התשכה אשה עליה מרחים בן בטנה. הדא הוא
רוזא עלאה, דאמר קודשא בריך הוא, הא מלין אלין
בשמייה אחידן, כמה דקודשא בריך הוא לא אנשי
שמייה, דהא הוא כלל. פה קודשא בריך הוא לא אנשי
لون לישראל דאיון אחידן בשמייה ממש. אתרגיש רבינו
חייא, אמר ודאי הדא היא מלה. בריך יהא קודשא בריך
הוא דערעגה לה, וידעגה מלה. וידעגה מאן הוא
דشمונא מביה.

וְתֵא חֹזֵי, דְּהַהוּא יוֹמָא דְּרַהִיטְנָא ד' מִילִי, וְלֹא אֲשֶׁר חָנָן
מֵאָן הָטוּה. אָמַר לֵיה, בְּגִין דְּעַלְגָּא בְּחָד מַעֲרָתָא
דְּרַבִּי אַל עָזֶר בְּפִישׁ שְׁעַתָּא חֲדָא. קָרְיָה עֲלֵיה רַבִּי חַיִּיא הַנִּי
קָרְאָי, (ישועה נה) אָנוּ יַבְקֻעַ בְּשָׁהָר אָוֹרֶךְ וְגַוּ. אָנוּ תַּקְרָא וְיַיִּי
יַעֲבָה וְגַוּ אָנוּ תַּתְעַבְגָּעַל יַיִּי וְגַוּ.

(דברים לב) זָכָר יִמּוֹת עָולָם בֵּינוֹ שְׁגָוֹת דָּוָר וְדָוָר וְגַוּ. זָכָר
יִמּוֹת עָולָם, רַבִּי אָבָא אָמַר, מֵאָן יִמּוֹת עָולָם. אַיִּינָן
שִׁיתָּא יוֹמִין, דַּעֲבָד קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא בְּהָנוּ.
דְּכַתִּיב, (שמות לא) כִּי שְׁשָׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ וְגַוּ. שְׁשָׁת יָמִים,
וְלֹא בְּשָׁשָׁת יָמִים, וְהָא אָזְקִימְנָא. בֵּינוֹ שְׁגָוֹת דָּוָר וְדָוָר.
כָּלּוֹמֵר, אַיִּינָן יִמּוֹת עָולָם, יִדְעַו וַיִּשְׂתָּמוּדְעַו כָּל אַיִּינָן
שְׁגָנִין וַיּוֹמִין, וּכָל דָּרָא וְדָרָא, עַד דָּרָא דָא דְּאַתּוֹן קַיִּימִין.
שָׁאֵל אָבִיךְ וַיִּגְדֵּה, דָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, הָלָא הוּא אָבִיךְ קָנָה. וַיִּגְדֵּה, וְהָא יַגְלֵה
עוֹמֵקָא דְּחַכְמָתָא. וְמַאי הִיא. אַלְאָכָד אַיִּינָן שִׁיתָּא יוֹמִין
שְׁכָלִילָו עַלְמָא, לֹא שְׁכָלִילָו לֵיה, אַלְאָבְגִּינָה, דְּתִיִּתִי
אֲנָת וְתַקְיִים אָוֹרִיתָא. דְּתַגְיִינָן, כָּל מַה דַּעֲבָד קָוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, עַל תְּנָאֵי עַבְד, דְּכָד יִתְהַוֵּן יִשְׂרָאֵל, אֵי יִקְבְּלוּן
אָוֹרִיתָא יָאֹת, וְאֵי לֹא דִיחָדָר לֵיה לְתַהּוּ וּבְהָנוּ. וּבְגִין
כֵּךְ, אַיִּינָן יִמּוֹת עָולָם יִדְעַו וַיִּשְׂתָּמוּדְעַו כֵּלָא.
וְהָא תַּגְיִינָן, הַגָּהוּ עֲגַפִּי דְּאַילְגָּא, הַיְךְ מַתְאַחַדָּן בְּגַוּ

אלֵינוֹ, וְהִיא אָזְקִימָנוּ, כִּדְין קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בִּירְךְ לֹזֶן,
לְמִמְּנוּ תְּרִיסִין, עַל שָׂאָר עַמִּין, וְאַתָּנוּ מַה כְּתִיב. כִּי חָלַק
יְיָ עַמוֹּ יַעֲקֹב חָבֵל בְּחַלְתוֹ, דְּלֹא יַהְבֵּה לְהֹו לְרַבְּרַבָּא, וְלֹא
לְמַלְאָכָא, וְלֹא לְמִמְּנוּ אַחֲרָא, וְהִיא עַמְּאָ דָקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא נִסְבֵּת לְחוֹלְקִיהָ.

בָּאָן אַתָּר אָשְׁפָח לִיה. יָמַצְּאָהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתַהּוּ יְלִיל
יִשְׁמֹונָן וְגַוּ. דְּכַתִּיב, (יהושע כד) תְּרֵחָ אָבִי אֶבְרָהָם וְגַוּ.
וְאַקְחֵ אֶת אֲבֵיכֶם אֶת אֶבְרָהָם וְגַוּ. וּמְהַכָּא דָבֵר לְהֹו
לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, וְלֹא אַתְּפֵרֶשׁ מִפְּנֵיהָ, וְדָבֵר
לְהֹו בְּרַחְמֵי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב כְּנֶשֶׁר יְעִיר קָנוּ וְגַוּ.

(דברים לב) כְּנֶשֶׁר יְעִיר קָנוּ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, לֹא אָשְׁפְּחָנָא
מְאָן דְּחַיִּים עַל בְּנוּי, כְּהָאִי נְשָׁרָא. וְעַל דָּא תְּבִינָן,
כְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיה אֶל הַיָּמִין וּפְנֵי שׂוֹר מִהָּשָׁמָאל.
בְּשָׁר בָּאָן דְּוֹכְתִּיה. בָּאַתָּר דִּיעָקָב קָאִים. הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב, (משלי ל) דָּרְךְ הַבְּשָׁר בְּשָׁמִים. בְּהַהְוָא אַתָּר מִמְשָׁ.
מַאי טֻמָּא. בְּגַיְן דָּאִיהָוּ רַחְמָי עַל בְּנוּי, וְדִינָא לְגַבֵּי
אַחֲרָנִין. כֵּה קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, דָבֵר לְבָנוּי כְּנֶשֶׁר דָא.
מַה כְּתִיב יְיָ בְּדַד יַנְחַפֵּן וְאַיְן עַמוֹּ אֶל נְכָר. הַוָּא בְּלַחְזָדוֹי,
דְכַתִּיב, (שמות יג) וַיְיִּזְבַּלְקֵה לְפָנֵיכֶם וְגַוּ. וְאַיְן עַמוֹּ אֶל
נְכָר, דְּלֹא דָבֵר לְהֹו לְיִשְׂרָאֵל לֹא מַלְאָכָא, וְלֹא מִמְּנוּ
אַחֲרָא, דָאִינּוּ אַקְרֵינּוּ אֶל נְכָר. וְדָא הוּא דָאִמְרֵר מְשָׁה,

(شمota לא) אם אין פניך הולכים אל תעילנו מזהה. הדא הוא דכתיב, יי' בדד ינחפו. הוא בלחוודי, ואין עמו אל גבר. זפאה חולקיהון דישראל, קודשא בריך הוא דבר עמהון, (בישראל) הבי עלייהו כתיב, (תהלים קלח) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסתגולהו, וכ כתיב, (שמואל א יב) כי לא יטוש יי' את עמו וגוו'. מי טעמא לא יטוש ה' את עמו. בעבור שמו הגדל, בגין דהאי בהאי אתדק. ועל דא לא ישובק לוון קודשא בריך הוא, דבל אתר דאיינון שריין, קודשא בריך הוא עמהון במא דאוקימנא.

(דברים לב) לו חכמו ישפלו זאת. אמר רבי יוסף, כל הגני קראי דהכא, אוכחי איונן, דאוכח להו משה לישראל, בר הווא שמא קדיישא, דגלי בשירותא דמלוי. אמר רבי אבא, ואפיקלו מה דאוכח לישראל, בכללא דשמא קדיישא הו, דלית מלאה באורייתא דבפיק מכללא דשמא קדיישא. דאוריתא כלל שמא קודשא בריך הוא איונן.

והני קראי ידיעאן איונן. אבל בגין דשמא (דף רצ"ט ע"א) קודשא בריך הוא רשים בהאי פרשתא, אצטריכנא עד השטא. והכא הא כתיב, לו חכמו ישפלו זו, זאת ודי, והא בכמה אתר אוקימנא היא, דאי ישראלי נדען היא, איך זאת אחידא בדיןוי לאתפרעה

מן חייביא, יבינו לאחריתם, ויסטמרו למאי בה. כמה דבר אחר לו חכמו ישכילו זאת. דאייה מתקשרא בהו בישראל, כד נטרין פקודי אורייתא, ויתבין עמה בשלם, ינדעון דסיעתא דהאי זאת עמהון, לאתפרעה משנאייהון. וישראל דאיון זעירין בגין עממי, ינדעון, איך ירדוף אחד אלף ושנים יגיסו רבבה. ומאן גרים להו. האי זאת, דהוה בהו בשלם, כד עבדין פקודי אורייתא. ולעומין לא אתעד מנייהו, למעבד להו נוקמין.

(דברים לב) אם לא כי צורם מכרם וויי הסגירים. Mai טעמא כי צורם מכרם. בגין צור יlidach Tessi, דתקוניין לא שראן פדקא יאות באתריהו. אם לא כי צורם מכרם. אמר רבי יהודה דא אברהם, כמה דאוקימנא, דאמר אברהם יתחייבון ישראל בגלוותא, ולא יעלו בגיהנם דתרין אלין גלוותא וגיהנם, לא יסבלון ישראל. וקידשא בריך הוא אסתכם על יdoi, דכל זמנה די יחוון ישראל, יפלון בגלוותא, וישתעבדון בהו שנאייהון. ובгинן כה, צורם מכרם ודאי, וויי הסגירים, ואסתכם על יdoi. תניא, אמר רבי יהודה, Mai טעמא אוכח להו משה בהאי שירה הבי, בגין דאיגהי זמיגין למייל

**לְאָרֶעָא, וְלֹאֲשֵׁרִי בֵּיןֵיהוּ שְׁכִינַתָּא, וּבְגַיְןּ כֵּךְ אָוֹכָחּ לְהֹו
עַלְּהָאִי.**

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, בַּתְּרֵי אַתְּרֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא זְמִינָה
לְאָוֹכָחָא לְהֹו לִיְשָׂרָאֵל, וְחַדָּאן אֹמוֹת הָעוֹלָם. חַדָּ
דְּכַתִּיב, (הוֹשֵׁעַ יב) וַיַּרְא בְּלִיְיָה עִם יְהוָה וַיַּפְקוֹד עַל יַעֲקֹב
בְּדֶרֶכְיוֹ וְגַוּ. שְׁמַעַיִן אֹמוֹת הָעוֹלָם חַדָּאן, אָמְרִי, הַשְׁתָּא
יִשְׁתְּצִוּן מַעַלְמָא, כִּד חַמִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא דְּאַיְנוּ
חַדָּאן, מָה כְּתִיב בַּתְּרֵיהָ. בְּבֶטֶן עַקְבָּא תְּאַחֵי וְגַוּ. כִּד
שְׁמַעַיִן, אָמְרִי, דָא הַוָּא תְּשִׁוָּהָ.

**לְאַתְּתָא דְּהֹוָה לְהֹ קְטַטָּה בְּבָרָה, אַזְלָת לְמַקְבִּיל עַלְיהָ
דִּינָא, חַמָּאת לְדִינָא דָאַיִן נְפִשְׁין. מַבִּיהָו
לְאַלְקָאָה, לְצַלְבָּא, לְאוֹקְדָא, אָמְרָה וַיִּ מה אַעֲבִיד מִן
בָּרָא. כִּד סִימָים דִּינָא, אָמַר לְהֹהִיא אַיְגָתָה, אִימָא, מָה
אַעֲבִיד לְךָ בְּרִיךְ, אָמְרָה קּוּבְּלָנִי, עכ"מ.**

(דברים לב) יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתָהָג, וְדָאי לְבַתָּר עַבְדָּ
לְכָל אַיְנוּ קְלִיפָּין, דִּיהָוּן כָּלָהו מִשְׁתְּעַבְדִּין לִיהָ. עַד
הַכָּא הָוָה פְּתִיב בְּהַהְוָא סְפָרָא, דְּקָרְטָנָא אָסִיא לְבַתָּר הָוָה
רְשִׁים בְּהָאֵי קְרָא, כָּל גְּטוּרָא דְּאַצְטָרִיךְ אָסִיא חֲפִים
לְמַעַבָּד לְמַרְעָא דְּשַׁכִּיב בְּבִי מַרְעִיה, בַּי אָסִירִי דְּמַלְפָא,
לְמַפְלָח לְמַאֲרִי עַלְמָא.

דְּכָד אַזְיל אָסִיא חֲפִים לְגַבִּיהָ, יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר

וּבַתָּהוּ יְלִיל יִשְׁמֹן, מְרֻעֵין דְשָׂרִין עַלְיהָ, אֲשֶׁר לַיה
בָּאָסִירֹו דְמַלְפָא. אֵי תִימָא הָוָאיל וּקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוָא (ס"א
פָּקִיד) יִפְקוֹד לְתִפְשָׁא לַיה, דְלֹא יִשְׁתַּדֵּל בָּרָבֶשׂ אַבְתָּרִיה.
לֹאוּ חַבִּי, הַהָא הַוד אָמֵר, (תְּהִלִּים מֵא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפֵּיל אֶל דָל
וְגֹו, דָל הָהָוָא דְשָׁכִיב בְּבִי מְרֻעֵיה. וְאֵי אָסִיא חַפִּים הוָא,
קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוָא יְהִיב לַיה בְּרָכָאנּו, לְהָוָא דְיִשְׁתַּדֵּל
בַּיְתָה.

וְהָוָא אָסִיא, יִמְצָא הָוָבָא בָּאָרֶץ מְדָבָר, בְּבִי מְרֻעֵיה שָׁכִיב.
וּבַתָּהוּ יְלִיל יִשְׁמֹן, דְאַיְנוֹן מְרֻעֵין דְחַקִּין לַיה.
מַאֵי אַצְטְּרִיךְ לַיה לְמַעַבָּד. יִסְׁוֹבֵב סְבּוֹת, וַיִּתְיַיִתְיָ
עַלוֹת, בְּגִינַן דִּימְבָעַ מִגְּפָה אַיְנוֹן מַלְיָן דְגַזְקִין לַיה. יִקְיַזְיָ
לַיה, וַיִּפְיקֵן מִגְּפָה דָמָא בַּיְשָׁא. יִבְוְנֵהוּ יִסְׁתַּפֵּל וַיִּבְיַן הָהָוָא
מְרֻעֵא מִמָּה הָוָי, וַיִּסְׁתַּפֵּל בְּגִינַן דְלֹא יִתְרַבֵּי עַלוֹת, וַיִּמְאַד
לַיה. לְבָתֵּר יִצְרְגֵהוּ כְאַיְשׁוֹן עַיְנוֹ, בְּגִינַן דִּיהָא נְטִיר בְּדַקָּא
יָאוֹת, בְּאַיְנוֹן מִשְׁקָי, בְּאַיְנוֹן אָסּוֹתָא דְאַצְטְּרִיכָו לַיה,
וְלֹא יִטְعַי (ס"א מִינֵּיהוּ) בִּינֵּיהָו. דָאַלְמָלִי יִטְעַי, אֲפִילּוּ בְמַלָּה
חַד, קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוָא חַשִּׁיבָה עַל הָהָוָא אָסִיא, בְּאַלְוָה
שְׁפִיךְ דָמָא וְקַטְלִיהָ.

בְּגִינַן דְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוָא בַּעַי, דָאַפְעַל גַּב דְהָהָוָא בְּרַ
בְּשָׂ אַיהֲוָה בְּבִי אָסִירִי דְמַלְפָא, וְאַיהֲוָה אָסִיר בְּבִי
אָסִירִי, דְיִשְׁתַּדֵּל בָּרָבֶשׂ עַלְיהָ, וַיִּסְׁיַע לַיה לְאַפְקָא לַיה

מִבֵּי אָסִירִי. וְהַוָּה אָמַר הַכִּי. קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא דָן דִּינֵין
דְּבָנֵי עַלְמָא לְעַילָא, הַן לְמֹות הַן (דף רצ"ט ע"ב) לְשָׁרוֹשִׁי, הַן
לְעַקּוֹר, הַן לְעַנוֹשׁ נְכָסִין, וְלְאָסּוּרִין. מִאן דָאַתְּחֵזִי
לְעַנוֹשׁ נְכָסִין, נִפְלֵבּ בְּבִי מַרְעֵיה, וְלֹא יִתְפֵי, עַד דִּיתְנֵן כָּל
מָה דָאַתְּגֹזֵר עַלְיָה. פִּיוֹן דָאַתְּעַנְשׁ בְּמִמּוֹנִיה, וַיְהִיבּ כָּל
מָה דָאַתְּגֹזֵר עַלְיָה, אַתְּסִי, וַיְנַפְּקֵמִבּי אָסִירִי. וְעַל דָא
אַצְטְּרִיךְ לְאַשְׁתְּדָלָא עַלְיָה דִּיתְנֵן עֲוֹגְשִׁיה וַיְפּוֹקֵ.

מִאן דִּיתְחֵזִי לְשָׁרוֹשִׁי, יִתְפּוֹנֵן לִיה, וַיְהִיבּ לִיה בְּבִי
אָסִירִי, עַד דִּישְׁתַּרְשׁ מִכָּלָא. וְלוֹזְמִינִין דִּישְׁתַּרְשׁ
מִשְׁיִיפִי, אוֹ מַחְדֵ מַבְּיִיחָו, וְלֹבְתָר יִפְקֹ�ן לִיה מִבֵּי אָסִירִי.
מִאן דִּיתְחֵזִי לְמֹות, הַכִּי הוּא, דָאַילֵוּ יִתְנֵן כָּל כּוֹפְרָא, וְכָל
מִמּוֹנִיא דַעַלְמָא לֹא יִשְׁתְּזִיבּ.

וְעַל דָא אַצְטְּרִיךְ לְאָסִיא חֲפִים, לְאַשְׁתְּדָלָא עַלְיָה, אֵי
יִכְּלֵל לְמַיְהָבֵלִיה אָסּוֹתָא מִן גּוֹפָא, יָאוֹת. וְאֵי לֹאוֹ,
יִתְנֵן לִיה אָסּוֹתָא לְנִשְׁמַתִּיה, וַיִּשְׁתַּדֵּל עַל אָסּוֹתָא
דְּבָשְׂמַתָּא. וְדָא הוּא אָסִיא דָקֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא יִשְׁתַּדֵּל
עַלְיָה בְּהָאֵי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.

אָמַר רַבִּי אַלְעַזֵּר, עַד הַשְּׁתָא לֹא שְׁמַעְנָא מֵאָסִיא דָא,
וּמְסֻפְרָא דָא. בָּר מִזְמָנָא חֲדָא, דָאַמְרֵר לֵי טִיעָא
חֲדָא, דְּשָׁמַע לְאָבוֹי, דָאָסִיא חֲדָה תֹּוה בְּיוּמוֹ, דְּכָד תֹּוה
מִסְתְּבָל בְּבָרְבָּנָשׁ, כְּדָאֵהוּ בְּבִי מַרְעֵיה, תֹּוה אָמַר, דָא

חִי וְדֹא מַת. וְהֵו אָמְרֵין עֲלֵיה דָהוֹא זְפַאַה קְשׁוֹט, דְחִיל חַטָּאָה. וְכָל מַה דָּלָא יִכְיל (אצ"ל לְמַזְבָּן) לְמַדְבָּק מַה דְאַצְטְּרִיךְ, אֵיתָהו תֹּוֹהַ קְנִי, וַיְהִיב מְדִילִיה. תֹּוֹהַ אָמְרֵין, דְלִית חַפִּים בְּעַלְמָא בְּגִינִּיה. וּבְצַלּוֹתִיה תֹּוֹהַ עֲבִיד יִתְיִיר, מִמֶּה דְהֹהַה עֲבִיד בִּידּוֹי. וּבְדָמֵי לֹן, דָא תֹּוֹהַ הַהוֹא אַסְיָא. אָמֵר הַהוֹא טִיעָא, וְדָא סְפָרָא דִילִיה בִּידֵי אֵיתָהו, דְקָא יִרְיִתְנָא מְאַבֵּי אָבָא, וְכָל מְלוֹוי דְהַהוֹא סְפָרָא, בְּלָהּוּ אַתְיִסְדוֹן עַל רְזִין דָאָרִיתָא, וּרְזִין סְתִימִין אַשְׁבַּחַנָּא בִּיה, וּמְלִין דְאָסְוֹתָא סְגִיאָין, דֵאֵיתָהו אָמֵר דָלָא יָאוֹת לְמַפְעֵל לֹזֶן, בֵּר (אי) אֵיתָהו דְחִיל חַטָּאָה.

וְאַיְבּוֹן מִמֶּה דְהֹהַה עֲבִיד בְּלָעָם, דְהֹהַה לְחִישׁ לְחִישֵּׁן עַל מְרֻעָע, וְהֹהַה אָמֵר בְּפּוֹמוֹי וְאַתְּסִי מִיד. וְכָלָהוּ בְּרִיר לֹזֶן בְּהַהוֹא סְפָרָא. וְאָמֵר, דָא אָסּוֹר, וְדָא מוֹתֵר לְמַאן דְדַחִיל חַטָּאָה. בְּגִין דְמַרְעֵין סְגִיאָין אָמֵר, דְתַלְיִיא אָסְוֹתָא דְלָהּוֹן, בְּלָחִישׁוּ דְפּוֹמָא. וְאַיְבּוֹן מְסֻטָּרָא דְבָחֵשׁ, וּמְבָהּוֹן מְסֻטָּרָא דְקָסֶם. וְכָל אַיְבּוֹן דְאָסּוֹר לְוֹמֶר בְּפּוֹמָא, וְאָסּוֹר לְמַעְבֵּד בְּעַובְדָא, תֹּוֹהַ אָמֵר. עַד דְאַשְׁבַּחַנָּא עַל מְרֻעֵין יִדְיָעָן דְאַצְטְּרִיךְ לְוֹמֶר כֵּה. וְלִבְדּוּי בְּנְדוּי וּבְשִׁמְתָּא, עַל הַהוֹא מְרֻעָע. וְאֵיתָהו תֹּוֹהַא סְגִי לְגַבֵּן. חַדִּי רַבִּי אַלְעָזָר, וְחַדִּי חַבְרִיאָא. אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר, אֵיתָהו סְפָרָא תֹּוֹהַ לְגַבֵּן נְחַמֵּי מַה אֵיתָהו אָמֵר. אָנוֹ

אםסר במסירה, על מנת לאחוזה לבוצינה קדיشا. ותגיבו, אמר רבי אלעזר, והוא ספרא הוה בידי פריסר ירחי, ואשפחנא ביתה בהורין עלאין ויקירין. כד מטיבנא לאיון רזין הוה מבלעם תוענה.

iomā חד לחישנה באתר חד, והוא אתוון סלקו ונחתן. עד חמינא בחלמא, ואמר לי, מה לך למייעל בתחoma דלא דילך, ולא אצטריך לך. אתעננא, ואבאиш קמא, על רזין סתימין דהוו תפנן. שדרנא לההו יודהי, ורבוי יוסי ברבי יהודה שמיה, ויהיבנא ליה ספרא.

וברזין דבלעם אשפחנא, מאיבונ שמהן דמלאכין דשדר ליה בלק, ולא הו מסתדרו על תקונינו בדקה יאות. אבל כמה זיני אסotta אשפחנא ביתה, דקה מתקני על תקוני אוריתא, ורזין סתימין דיללה. וחמינא דאיון בחסידותא. וצלותין ובעותין לקודשא בריך הוה. ואי תימא, דהוה עbid אסotta בפסוקי אוריתא, או ברזין דאוריתא. חם ושלום. אלא הוה אמר רזין דאוריתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין דאסotta, דלא חמינא כהויא גוונא לעלמין. אמיןא בריך רחמנא, דאחים לבני בשא מחייבתא דלעילא. ומאיון מלין דבלעם נסיבנא, וחמינא בהו דלא הוה בעלמא חכמים בחרשין בגיניה. אמיןא, בריך רחמנא

**דֶּבֶטְלָ מַעֲלֵמָא חִרְשֵׁין, דְּלָא יַטְעֵן בְּנֵי נְשָׂא מַבָּתָר
דְּחַלְתָּא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא יַתְבְּרֵךְ וַיַּתְעַלֵּה שְׁמוֹ אָמֵן.**

(ע"ב). (מכאן חוזר לפרש בלק, אמר רבי אלעזר, בלעם חייבא, מאן קטיל ליה וכו', דף קצ"ג ע"ב)

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יַמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

נתק מספר זהה^ק הנדפס בליורנו ע"י הגאון החסיד חיר"א זצ"ל
ישmach חיימ

חדאי נפשאי הנה אש"ר ארש בלבנון^ל ספר"א נהר שפיר"א אתה מכלל יופי נקי מכל דופי תhalbתו בפי כלبشر, יום ליום יביע. צדיקים יראו וישמוו וישראלים יעלוזו. אלו הן הגולין^מ, גילת ורנן תעתגע בדשן נפשם, האי דישנן". ולשונם תמהר לדבר צחות בשבח המגייע. איכו השתא יהבי רבנן עניינו ומכונו דעתיתיו הלא ברזוי שפ"ר התקונים מפני בירורי המדו"ת, פועלם אמת וצדקה. מפני שהכח' ל' יפה, הוד לטובה וגם נצח לצפירת תפארה, בגבורות ישע רב חסד בחכמה, ובתבונה ודעת רבן באימ"ה רבה וקל זיע. ושבחאת אתייא ממיל'ה מדבר קד"ש, לכול תתו מעורר אהבה והשפ"ע בצחחות ברומי עליאה, ונחרו"ת המושכין ביום טוב אבות על בניים. כי שם צוה ה' הברכה ערוכה בכ"ל כמסלת שדה אשר ברכו ה' יורש עשר אריה"ה הוא דרביע. הדור אתם ראו חז שמש' מנהו הבrik ברקאי דבר חדש סופרים חכמים הזהר^ו בכ"ל, ומראה יאי ויאי בז' הר רקייע. גם אש"ר גלויה עם, נACHI דוקני ובריא נהורין. סדרי בירורין הוו זהירין^ז, מאימתה קורין. ויצא אל הדבר"ת ועלה יפ"ע. בכל הרואה זאת לפנים דפוס קושטנטינה במעול"ת אח"ז משובח ומפאר, הא איכא כמה שני דפרי"ס ויהללו הוו

בشعירים כי השב"ע השבעי:

ואולם הנה זה בא הרב הר"ש בוזגלו זלה"ה שדי בה נרגא בשנותו את טumo, מצמיה חסיר חלייף יתר אף מפקיע. עבר עובדא ושינה רוב הגהות דפוס קושטנטינה זוהרנו מוכיח מיידע ידיע. ובנסחו זהר מנוטבה דבק לאהבה ודין גרא"א אשר חשב ש מגיה דפוס קושטה שינה מדעתו ופירושא אמר מרדויל ידיה והיטב חרה לו תוקע ומריע. ולדבר זהזה יסלח, כי אני בעני ידעת מאן ניחו מר המגיה ולא הרים ידו, רק אשר מצא בנשי גודלי ישראל ולהאי מילתא שבחו רבנן כי שיח וכי שיג לו, מומחה ופקיע.

איכו השתא מחזקנא טיבותא למע' המגיהים אשר על עמודם יעמדו בשינוי הרש"ב ונשי הראמ"ז בכ"י לביר או כל לדון ולהכריע. והלא מראש הودעתה דזמנין דמשכחת איזה הגהה מאין^א באת מני קטני�"ת כמו שעש מזריע. ויביר דוד הוא הקטן לגומרה של תורה ברוך אל ההודאות ומרומים על כל ברכה ותלה בזמירויות נרייע.

בקהל תודה (לפ"ק) לעושה נפלאות לموظפת ולאות האל למושעות כי אלהים יושיע. יאר פניו אתנו ויאיר עינינו בתורתו תורה חיים: